

Stajerc

Naročnina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 3 krajcarje. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, 1/2 strani K 16.—, 1/4 strani K 8.—, 1/8 strani K 4.—, 1/16 strani K 2.—, 1/32 strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inserter) uredništvo in upravnništvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravnništvo je v Ptuj v gledališkem poslopu. — Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vpslati.

Štev. 22.

V Ptuj v nedeljo dne 29. oktobra 1905.

VI. letnik.

Na grobih.

„Kje je človek, ki bi božji sklep razmotril?
Kje oko, ki v brezdnost to gleda?
Sveti, sveti, sveti Bog grobov ti,
Z grozo Te častimo mi!“

Schiller.

Minulo je zopet leto in dan, pošlje je v večnost!
Minila je krasna spomlad, minilo toplo poletje, usahnil je marsikateri cvet, ne da bi bil rodil obetajoči sad!

List, vel list pade pred Tebe, list, kateri še je bil pred kratkim v sej svoji lepoti na drevesu, truden list, enak tebi človeško bitje, ki bodeš šlo znabiti že na skorem spavat kakor on k svojim tovarišem!

Narava gre k počitku, spominjajoč nas na naš počitek, spominjajoč nas na vse tiste, ki so živeli svoj čas med nami, katerih pa ni več med nami, spominjajoč nas na tiste, ki so bili srečni in nesrečni, ravno tako, kakor mi!

Črv grize v cvetu, kdo bode potem tako brezmiseln, da bi upal na večne — sanje, ki jih imenujemo življenje?

Ena gomila pokriva starca, kateri si je želel po bitkah življenja, da bi mu smrt pripravila vsaj miren prostorček, na katerem bi si spočil, druga zopet mladeniča, kateri je zaupno gledal v bodočnost in kateremu je neusmiljena smrt pristrigla vsa upanja, vse njegove sklepe!

Tukaj leži žena, izvrstna gospodinja, tam zopet deklica, katero je kakor mraz cvetljico ugonobil življenja vihar.

Ta blesteči kamen z zlatim napisom nam namanja, da počiva pod njim človek, kateremu je podelila sreča dovolj posvetnega blaga in drugi leseni

križec pa je morda zadnji spomin na ubogega siromaka, katerega je spremljal v celem njegovem žitju neusmiljeni spremljevalec — glad!

Srečni in nesrečni, mladi in stari, vsi ležijo tik en drugemu in spavajo dolgo, trdno spanje.

Globočina groba, kaj nam vendar vse prekrivaš? Boječe se krči naše srce že pri misli na tebe, a vendar ni nesrečen, kdor v grobu leži! Res je, da mu je zatemnelo za vselej oko, res je, da ne vidi več tega lepega sveta, res, da ogreva rumeno solnce njegovo gomilo, a on ne čuti več njegovih žarkov, ne čuti več veselja tega sveta. A ne čuti pa tudi več nobene burje, ne čuti več preganjanja, ne čuti obrekovanja, ne čuti življenja viharja!

Tukaj sem na grobe pridite vi vsi tisti, ki trosite sovraštvo in obrekovanje med ljudmi, tukaj sem vi vsi tisti, kateri obrekujete, tukaj sem vi vsi tisti, ki bi svojega bližnjega vtopili v žlici vode, ako bi vam bilo mogoče. Tukaj, ravno tukaj bodete sprevideli, kako brezvestno je vaše počenjejanje.

Pridite pa tudi sem vi vsi tisti, ki trosite sovraštvo med narode, ker tukaj sprevidite morda tudi vi, kako brezvestno je tudi vaše počenjejanje. Nемеc in Slovenec, ali je med njima le kaki razloček tukaj? Čemu preganjaš toraj ti svojega bližnjega radi tega, ker drugi jezik govori, čemu se sovražita, ko pa bodeda znabiti na skorem molčala za vselej oba!?

Globočina groba, ti si globok preprad, ki objemlješ vso zemeljsko sovraštvo, ki objemlješ vso naše preganjanje, ki pa objemlješ tudi neizrečeno mnogo zemeljske ljubezni!

Zakaj tukaj, v teh gomilah leže tudi tisti, kateri so nas ljubili in katere smo ljubili tudi mi. — Spavajte mirno draga mati, ki ste nas ljubili svoj čas tako

goroko, tako edino zanesljivo, spavajte mirno dragi oče, ki ste nas oh, prerano zapustili! Spavajta mirno dragi bratec, draga sestrice, ljubi tovariš in draga tovarišica, ki ste bili nekdanj z nami tako veseli! Spavaj mirno draga žena, dragi mož, kojega srce je plamtelo nekdanj tako vroče za nas, spavajte mirno vsi ljubi otročiči, ki smo vas zasuli v prerani grob! Spavajte mirno vsi, vsi prijatelji in znanci, zakaj, saj ne bode dolgo, da pridemo za vami!

Oh, zares strašna bi nam bila groba globočina, ako bi ne bilo upanja, na svidenje!

Toda On, katerega podoba visi tam le na križu, On, kateri je trpel na tej zemlji več, kakor katero človeško bitje, On je odvezel grobu vso grozo! On nam je porok za to, da nismo vseh teh, kojih spomin obhajamo ravno sedaj o prazniku vernih duš, zakopali za vselej, On nam je porok za to, da se zopet vidimo. Kakor je namreč sam vstal iz svojega svetega groba, kakor je premagal vrata peklenska, premagal smrt, tako bodejo vstali iz teh grobov vsi tisti, ki smo jih zakopali v nje.

Za to pa nam je treba tako živeti, kakor je on zahteval od nas, namreč v medsebojni ljubezni, zakaj prišel bode dan, ko bodejo zadonele tudi na teh grobih angeljev trobente, ki bodejo zvale vse naše drage, pa tudi vse naše sovražnike z nami vred na sodbo nebeško!

Ob začetku šolskega leta.

„Več jezikov znaš, več veljaš“ — je stari pregovor, kateri se je že pri marsikaterem uresničil in kojega resničnost mora pač vsak pameten človek pripoznati, ako mu je le količkaj za to, da bi malo pogledal še enkrat onkraj domačega plota in ne bi vedno tičal za domačo pečjo!

Še le pred kratkim je poročalo več ameriških listov o nekem jako značilnem dogodku, ki se je vršil v glavnem mestu zedinjenih ameriških držav, v New-Yorku. Na ulici prijeli so redarji neko deklico, katera je jokaje stala in plaho gledala pred se, ne vedoč, kaj bi počela, na katero stran bi se obrnila. Povpraševali so jo v različnih jezikih, kdo da je in od koder je prišla. Deklica je sicer govorila, a nihče nje ni razumel. Odvedli so jo toraj na policijo. Tam so poskrbeli celo tolpo tolmačev (ljudi, ki so večji navadno mnogih jezikov in ki se toraj rabijo pri občevanju s takimi, kateri jezikov dotičnega kraja niso zmožni). Ti tolmači, bilo jih je, kakor omenjeno prav veliko število, povpraševali so deklico v različnih svetovnih jezikih, a dobili so vsikdar od nje isto znamenje, da jih ne razume. Konečno poslali so po nekega misijonarja, o katerem je šla govorica, da zna vse evropske jezike. Ta misijonar je tudi spraševal deklico v različnih jezikih in je takoj spoznal, da je deklica — rojena Kranjica! Začel jo je nagovarjati v slovenskem jeziku in glej, deklica ga je razumela! Samega veselja, da se je vendar konečno posrečilo najti človeka, ki razume njen jezik, objela je misijonarja in se je na ves glas razjokala. Ta

deklica, piše se Julika Mašek, bila še je le tri dni v navedeni deželi in je bila zgrešila v velikem mestu pot. Neki redar jo je popeljal po tem dogodku k njenim sorodnikom in znancem!

Kaj nas uči to poročilo, posneto skoraj dobesedno iz nekega ameriškega časopisa, izhajajočega v istem mestu?

Ako bi se bila ta deklica v svoji stari domovini naučila vsaj nekaj besedic — nemškega jezika, potem ne bi bilo treba pozvati cele ducate tolmačev, ne, najbrž bi jej bil pokazal kateri bodi pot, kamor je bila namenjena, saj stanuje v imenovanem mestu nad dve sto tisoč Nemcev in je povrh še ta jezik učni predmet v vsaki srednji šoli imenovanega mesta. Te dogodbe nikakor nismo priobčili znabiti v zasmevanje krajnskega jezika, ne, vsak jezik je od Boga, toda priobčili jo smo, da pokažemo zopet ljudstvu, kako brezvestno postopajo ravno tisti, ki se imenujejo voditelji slovenskega ljudstva napram svojemu ljudstvu, ker mu branijo s vsemi svojimi močmi učenje drugega deželne, toli važnega jezika, namreč — nemškega.

Stariši, skrbite za pravi poduk Vaše dece, skrbite za njega ravno sedaj, ko se prične zopet poduk v ljudskihšolah na deželi! Zahtevajte brezobzirno od Vaše domače šolske oblasti, zahtevajte odločno od višjih šolskih oblastij, da se bode podučevalo v Vaših ljudskih šolah ne le tisto, kar postava izrečno zahteva, temveč tudi tisto, kar postava tudi pripušča, da se podočuje, ako to Vi zahtevate.

Dragi nam, kaj Vam pomaga, ako je na primer sklenil krajni šolski svet na tej ali drugi šoli, da bi se moral v višjih razredih, ali pa vsaj v zadnjem letu podučevati drugi deželni jezik, ako se pa nihče ne briga za to, ali se tudi ta poduk izvršuje ali ne? — Dobro nam je znano, da v marsikaterem kraju žele kmetje poduk nemškega jezika v svoji domači šoli, dobro pa nam znano tudi to, da se te želje žalibog preprečijo večkrat celo od učitelja dotičnega razreda. Taki gospodje zabranijo poduk v nemščini navadno iz svoje politične zagrizenosti, iz svoje mrznje, katero goje nasproti vsemu, kar je nemškega. In takim gospodom treba je stopiti najprvič in to tem bolj na prste, ker taki gospodje s tem svojim počenjanjem ravnajo ne le brezvestno, temveč celo — zahrbtno! Glejte kmetje, vsaki učitelj podučuje svojo deca ali sam v nemškem jeziku, ali pa jo pošlje — v nemško šolo, med tem ko vsaj nekaterniki zabranjujejo na vse kriplje ravno ta poduk kmetski deci. In dohtarji in farji? Še nikol nobeden dohtar ni živel med Slovenci, in naj bi še tako „navdušeno“ narodno „deloval“, ki ne bi pustil svoje dece podučevati v nemškem jeziku in vsa deca, kateri so gospodje v farovžu navadno le — „strici“ mora v nemške šole, ali pa se mora učiti nemščine! Čemu le neki bi se je potem ne smela učiti slovenska kmetska deca? Da, da, saj vemo, kako je, vemo tudi in smo že večkrat razmotrivali, zakaj bi naj ostal le kmet zabiti, zakaj le njegova deca nevedna! Ako ta „prešmentana nemška špraha“ zares hoče

pohrustati vso kmetško in delavsko slovensko narodnost, kako potem se ne boje ti gospodje, da bi se to ne zgodilo tudi pri njihovih, navadno bogatih paglavcih, kateri gotovo niso iz drugega mesa, iz druge krvi, kakor so navadni, ubožni kmetški in delavski otroci ???

Svoj čas se bodejo morali bojevati za svoj obranek ravno tako siromaški kmetški in delavski otroki, kakor tudi bogati otroki prvaških dohtarjev, učiteljev itd., ali je potem pošteno, da se izruje iz rok kmetškega in delavskega siromaka mogočno orožje v tem hudem boju, da se mu zabranjuje znanje nemškega jezika, — ali je pošteno, da se potisne potem ravno to orožje zahrbtno v roke bogatemu njegovemu tekmeču, potomcu prvaške družali? Ti gospodje računijo tako le: V boju za svoj obstanek bode itak najbrž obležal seveda prej siromak, kakor bogataš, da bi se pa to tem sigurnejše zgodilo, treba je zabraniti siromaku tako važno pomoč, treba mu zabraniti — znanje nemškega jezika!

Sebičnost je prvi in glavni znak vseh prvaških nakanov in le iz sebičnosti gromijo toraj v enomer proti nemškemu poduku!

Kmetje, delavci, ne dajte se jim prevariti, zahtevajte, ravno sedaj, ko se šola zopet začenja, odločno nemški poduk, ako že imate dotični sklep krajnega šolskega sveta, ako pa še ga nimate, potem je treba, da se in to takoj zdramite iz spanja in si tak sklep zagotovite! Ako zahteva večina občin enega kraja nemški poduk, potem se ta po postavi mora tudi dovoliti. Ako je krajni šolski svet v rokah prvaških in farških podrepnikov, potem bodete seveda trkali zastonj na njegova vrata, toraj se Vam je treba v tem slučaju obrniti na višjo šolsko oblast.

Kmetje, delavci, uplivajte na Vaše občine, te, le edino te Vam v takem slučaju zamorejo pomagati. Občine naj pozovejo seje, v teh sejah naj se storijo sklepi, da zahtevajo občine v svojih šolah nemški poduk. Ti sklepi naj se potrdijo s podpisi občanov in hajdi žnjimi naravnost — k okrajnemu glavarju, kateri je povsodi predsednik okrajnega šolskega sveta. Take prošnje ne bodejo brez uspeha in ako bi že bile, preostaja še prosilcem deželni šolski svet! Kmetje in delavci, v vsakem Vašem kraju imate take može, ki Vas o tem postopanju lahko podučijo. Vprašajte jih za svet in ako ne bi imeli takih možev, radovoljno Vam da „Štajerc“ o tem daljša pojasnila!

Le pogumno naprej — in to tem bolj ravno sedaj ob začetku šolskega leta! Brezobzirno tep-tajo kmetško in delavsko ljudstvo takozvani prvaki slovenski v blato, srkajoč in njega njegove moči, brezobzirno mora se to ljudstvo staviti tem pijavkam slovenskega rodu tudi v bran! Kmetško in delavsko ljudstvo, prvi gromeč odgovor na prvaško brezmejno sebičnost naj bode ta, da odločno zahtevaš ravno to, kar ti najbolj branijo, namreč poduk v nemškem jeziku v ljudskih šolah na deželi, zakaj, če bi ta poduk ne bil za tebe tolike važnosti, potem ti ga tudi ti gospodje ne bi s vso silo zabranjevali!

Toraj kmetške občine, še enkrat, zahtevajte nemški poduk, zahtevajte nemške šole!

Z veseljem lahko poročamo našim bralcem danes to, da so nas v tem oziru že marsiketeri kraji prehiteli — naj jim bode to v čast in ponos — a veselje naše bode še tem večje, ako bodejo vsled teh danajšnjih naših vrstic tem krajem sledili še drugi, sebi v čast, svoji mladini v korist vsem prvaškim in farškim svojim pijavkam pa v bodoči, neizogiben — pogin!

Dopisi.

Iz Lembaha. Nekega dne pridem po poti do znane vasi. Tam zapazim nekega sivolasega starčeka, kateri že prav težko hodi, kako je pri nekem kmetu prosjačil za košček kruha ali za kak krajcar ali sploh kak milodar. Starček se mi je iz srca usmilil, radi tega podaril sem mu tudi jaz dar. Vprašal pa ga sem, od koder da je z doma in kako službo je imel v svojih mladih letih. Starček mi je odgovoril, da je bil dvanajst let pri vojaki in da je po dosluženi vojaščini opravljal zvesto celih 33 let službo cerkvnika ali mežnarja pri sv. Jakobu v Lembahu. „Zdaj pa“, tako je nadaljeval starček, „zdaj pa, ko ne morem več delati, ker so me moje moči zapustile, zdaj se moram truditi od hrama do hrama, da si izprosim kak grizlejši kruha, ako nočem, da bi gladu umrl.“ — Ali slišite udje cerkvenega odbora? — Kje pa ste? Kje pa so častiti gospod župnik? Ali imajo ti gospodje kamenito srce, da se jim ta ubogi starček ne smili? Zakaj se pa potem oznanja iz prižnice in se vedno povdarja v cerkvi: „Blagor usmiljenim, ker usmiljenje bodo dosegli!“? Ta slučaj kaže kako prepotrebno je oskrbovanje starih ljudi. Kje so deželni in državni poslanci slovenski? Kaj dela toli hvalisani poslanec Robič? Ali ničesar ne vidi, ničesar ne zvè, kaj se godi ravno v njegovi domači fari? Kaj pomislijo ukreniti v tem slučaju udje cerkvenega odbora? Jih li ni sram, da mora mož, ki je služil toliko let zvesto in pridno njihovi cerkvi, sedaj kot obnemogel starček prosjačiti od hiše do hiše? Tukaj je silna in zdatna pomoč potrebna in to že zaradi tega, da se ne bode treba zavoljo tega sramovati lembahskim faranom, ako se že ne sramujejo zares tega lembahški cerkveni očetje in njih vodja častiti gospod župnik, oznanjevalec naukov Kristusa, ki je ljubil najbolj siromake.

Popotnik.

Iz Žalca. V Žalcu se zida nova farna cerkev, katera bi bila že lahko davno izgotovljena. Maša se obhaja radi tega vsaki dan pri farni podružnici sv. Kancijana. Ta cerkev je majhna, povrh pa še so pustili kor zagradi, tako, da ljudstvo ne more na njega. Neki kmet iz Vrbe (fara in občina Žalec) po imenu Franc K. je šel nekoč v to podružno cerkev. Tam zagleda nove vrata na kor, katere so bile zaklenjene. Vsled tega postal je K. tako razburjen, da je vrata strl in jih iz cerkve odnesel. Zunaj cerkve sreča mežnarja in mu reče: „Ako še enkrat zaklenete

kor, polomil vam bodem zopet dotična vrata in jih zanesel iz cerkve. Vsi prostori cerkve so za vse ljudi!" Sicer tega nepremišljenega ravnanja imenovanega kmeta nikakor nočemo spodaj podpisani odobravati, ali je celo zagovarjati, a vendar pa prosimo tebe dragi nam „Štajerc,“ da pribiješ javno, kako se je obnašal pri tem obžalovanju vrednem činu nepremišljenega kmeta naš župnik Matija Koren. Takoj, ko je namreč župnik zvedel o gori opisanem dogodku, je naznanil celo zadevo sodnji, oziroma žandarmeriji. Nato je pustil iz podružne cerkve prenesti sveto Rešnje Telo v Marijino cerkev v Petrovčah. Sv. Kacijana cerkev pa je pustil zakleniti in na vrata nabiti list, nekak razglas ali pa plakat, glaseč se, da se je ta cerkev oskrunila in se toraj v njej ne bode več brala maša, dokler ne bode cerkev na novo blagoslovljena. Par dni pozneje šlo je nekaj kmetov k župniku, da bi mu predbacivalo in dokazalo, da v tej zadevi ni prav ravnal in da odločno zahtevajo, da se obhaja še v naprej maša pri podružni cerkvi sv. Kacijana. Župnik se je napram tem kmetom izrazil, „da je pre naglo ravnal,“ „da je bil čisto zmešan“ in da se bode od sihmal zopet služila maša v podružni cerkvi. Dobro tako! Sedaj pa vprašamo mi farani, kako to, da se ni svoj čas podružnica v Petrovčah zaprla, čeprav je bila, ta cerkev opetovano oropana? Ali tega župnik ni zaradi tega spoznal kot „oskrunjenje,“ ker je bil dotični ropar sin župana, cerkvenega odbornika (cekmeštra) in enega največjega farskega prijatelja, ki se piše tudi kakor župnik: Koren? Ta oče tega cerkvenega roparja bode že najbrž tiste luknje zamašil, katere je zvrtil njegov sin. Od koder je bilo toraj župnikovo ogorčenje napram nepremišljenemu kmetu tako veliko, da je takoj zaprl cerkev sv. Kacijana, med tem ko ni zaprl v Petrovčah cerkve? Ali ima znabiti tudi ta gospod dvojno mero, eno s katero meri navadnim ljudem in drugo, s katero meri svojim podrepnikom? Najbrž bo taka! Sicer pa še ti obljubimo, dragi „Štajerc,“ da ti še večkrat kaj poročamo iz našega kraja, seveda tudi o župniku, kateri je eden iz med tvojih najzagrizenejših sovražnikov. Napredni farmani.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. Predno je hotel krajnski pankert — crkniti, zapel je slavospev našemu poštarju, veleznanemu Francetu Koser-ju. Kdor pozna tega človeka, kdor pozna njegove razmere in kdor pozna njegove domačine, ta je pač s tudom čital navedeni slavospev, to hinavsko samohvalo! — Kdo pa je Koser? Koser je oseba možkega spola, velike postave, ki ima sicer snežnobeke lase in ravno take mogočne brke pod nosom, ki pa je kljub vsemu temu gibčen, kakor kak mladenič in že št r t o k r a t oženjen. Naš župnik sicer uči, da želi cerkev, naj bi se človek k večjemu le v drugič oženil, češ, da je tisti, ki se ženi, ko mu je umrla že druga žena preveč — poželjiv, toda, ta nauk je namenjen najbrž samo priprostemu ljudstvu, ne pa tudi Koserju, iskrenemu prijatelju naših farovških gospodov! Baje je naš Koser štrto svojo ženo prav težko dobil, toda sedaj jo ima in mi mu jo tem

manj zavidamo, ker se je vsaj tu uresničil pregovor, da „gliha v kup štriha.“ Dotični slavospev Koserja, priobčen svoj čas v krajnski cunji, kuje našega Koserja med zvezde, proslavljajoč ga kot — prijatelja in dobrotnika celega našega kraja. Oglejmo si to Koserjevo dobrotljivost in prijaznost malo bolj natančno! Koser je prvič prav izvrsten vinski kupec! Po cele ure tako temeljito zmerja (šinf) vino prodajalca, da je potem dobi s vso silo konečno vendar po najnižji ceni. In ravno to vino postane, ko je je spravil Koser v svojo klet, kar čez noč — najboljše, tako, da potem Koser lahko osreči ž njim ljudi svojega kraja, seveda proti prav — mastnemu plačilu. To vino pa sedaj ne velja po 12 do 16 krajcarjev liter, ne, to vino se je tako poboljšalo, da velja sedaj en liter 40 do 60 krajcarjev, kakor v Gradcu v kakem hotelu. Je tak človek dobrotnik celega kraja? Če bi gdo rekel, da bi vsled tako visoke vinske cene v svoji krčmi hotel poštar zabraniti — pijančevanje ljudstva, potem je ta bosa, zakaj Koser vè kaj sladko prigovarjati svojim pivcem: „No, le, le, dajte še ga za en literček, makari še za več!“ — Koser pa je tudi mesar! Sicer kupuje le teleta in svinje, a te tako dobro plačuje, da se prodajalci kaj radi poskrijejo, ko ga vidijo prihajati po telečji in svinjski kupčiji! Če pa se pritožiš, da si dobil v Koserjevi krčmi premajhno porcijo jedil, gorjè ti, zakaj oster jezik Koserjeve „Marijanke“ ti ne prizanese! Da pri takih pritožbah za „lepo“ Marijanko ne zaostaja tudi „boljša polovica“ vrlega krčmarja Koserja, je samoumevno. Toda o teh ženskah še poročamo pri priložnosti več, danes se hočemo pečati le z „dobrotnikom“ in „prijateljem našega kraja,“ z Koserjem samim! Ker si je Koser, seveda iz golj prijateljstva do svojih rojakov nakopičil prav lepo premoženje, — posojuje kaj rad tudi denarje, na prav zdatne obresti! Najrajši posojuje Koser svoj denar svinjskim trgovcem. To posojevanje je tako razširjeno, da ljudstvo pravi, da ima Koser celo — posojilnico! Seve, da se prigodi tu in tam pri tem posojevanju na strani Koserjevi kaka — „pomota,“ sicer pa ne bi morali „pogrudati“ zakaj le neki Koser v tožbi z nekim Padovnikom ni hotel priseči, da bi toraj s pomočjo živega Boga dokazal, da ni po krivici hotel imeti od dolžnika že enkrat poplačane svote? ? ? Je tak človek dobrotnik celega kraja? — Koser nadalje tudi rad daje na — „puf.“ Tudi pri takem „pufu“ se da tu in tam napraviti prav izvrsten „kšeft.“ — Koser, kako ti je le vendar pri srcu, če zagledaš Mihalovega Hanzeka, ki je sedaj morda največji revež v celem kraju? Ali še poznaš, še li hočeš poznati sedaj ubogega Hanzeka? Kakšno srce pa imaš ti — dobrotnik celega kraja? — Koser je tudi kupec in prodajalec jabolk! Zakaj so ljudje vozili svoje jabolke k Mali nedelji in na Zasade? Odgovora dovolj na to vprašanje je dejstvo, da je Koser — zares vsestranski človek — tudi naš poštar in da pri nas skoraj vsak človek želi, da Koser ne bi imel več pošte! Da, Koser, kot poštar se sicer že sedaj hvali, da obdrži za njim pošto njegov

sin, a vendar pa mislimo mi kmetje iz posebnih vzrokov to preprečiti. Vprašamo pa sedaj celo javnost in višjo pošto oblast, ali sme Koser vsako sredo in soboto sam pošto prevažati, med tem ko nima doma nobenega namestnika in je med tem časom pošta zaprta? Ali se sme pošta prej ko ob 7 uri odpeljati in poznej, ko ob pol dveh popoldan vrniti? Mora li stranka poštarja povsodi iskati, če pride po opravkih na pošto? S takim in enakim čakanjem prisili se ta ali drugi, da nekaj v Koserjevi — krčmi povžije, kar se seveda ne bi zgodilo, ako ne bi bila pošta in gostilna v eni in isti hiši! Zakaj se naša pošta ni razpisala? To je toraj „dobrotnik“ našega kraja, naš kmetijski „prijatelj!“ Kranjska cunja piše o njem, da je vzgleden človek in vendar ta vzorni vinski kupec, vzorni živinski trgovec, krčmar, poštar in razposojevalec denarja v zbor pametnih možev niti polukati ne sme. V lovrenški občini ga že več let ne trpijo, kar pa se celo Ptujca tiče, tam seveda so že zdavnega temu poštenjaku vsa vrata — zaprta, ker so kakor mi že davno spoznali izvrstnega „prijatelja“ in „dobrotnika“ slovenskega kmetijskega ljudstva. Drugič več!

Lovrenčki naprednjaki.

Sv. Anton v Slov. gor. V mesecu oktobru je imelo veteransko društvo zborovanje. Na dnevnem redu bilo je tudi sklepanje o tem, kak poveljni jezik (komando) naj bi društvo imelo. Ko je prišla ta točka na glasovanje, glasovalo je iz med 102 veterancev 100 za nemški jezik, samo dva hotela sta imeti slovenskega. Gotovo ste vrli bralci „Štajerca“ radovedni, kdo sta bila ta dva, ki sta pokazala svojo mržnjo napram nemškemu jeziku. Bila sta to naša prav huda klerikalčeka, naš učitelj in potem sin tukajšnjega trgovca Tušak. Da učitelj izraža na tak način svojo mržnjo proti Nemcem, to nas ni iznenadilo, pač pa, da se je ravno Tušak, bivši podčastnik, nasrkal pri vojaščini v toliki meri sovraštva do nemškega jezika, da hoče na vsak način imeti le slovenski poveljni jezik, čeprav ni noben naš veteranec vaje na tako povelje. Naše društvo bo toraj vendar imelo nemški poveljni jezik! Sv. Andraž in sv. Tomaž bi pač lahko sledila temu vzgledu. Kaj porečeš k temu učitelju Strelec, kaj ti „vrli“ poštar Skerlec in „pobožni“ župnik Caf? Našim vrlim veterancem pa častitamo k temu možatemu postopanju, s katerim so tako odločno pokazali, da so zares še sedaj pravi vojaki, kateri se ne boje tudi zahrbtnega rovanja nekaterih podlih hujskačev!

Sv. Anton v Sl. gor. Dragi „Štajerc“ Naš domači petelin kaj gonosno stopa po dvorišču veseleč se s svojimi jarkicami in koklami lepega dneva, še bolj pa izvrstne hrane, saj se mu letos prav regimentno godi. Z radostjo namreč pobira tisto pšenico, ki je bila pripravljena kot zbirca za gospoda kaplana. Ta gospod je vendarle enkrat sprevidel, da se ne spodobi za njega stopicati od hiše do hiše z žaklom in prosjačiti zbirce. Vedoma ali nevedoma pa se ogiblje naš kaplan posebno tistih hiš, ki so naročene na „Štajerca.“ Kmetje, da Vam potem takem ne bode treba dajati že itak mastno plačani duhovčini zbirce,

naročite se na „Štajerca!“ Marsikateri iz med gospodov v farovžih že nosi prav težko s seboj svoj okrogli trebuhček — kurje pokopališče ga je nazivljaval prav primerno svoj čas neki hudomušnež — zato pa le dajte raji svojim kokošam tisto pšenico, katero ste dajali do sedaj farškim beringarjem. Da pa „kurje pokopališče“ ne bode preveč farjev nadlegovalo, svetujem vsem dolgosuknežem naj bi pohrustali manj teh prijaznih ptičev, ki v ponos in radost vsake prave kmetijske gospodinje tako veselo korakajo po domačem dvorišču. Prijatelj kokoši.

Slatina. V nedeljo dne 15. oktobra priredila je kmetijska podružnica slatinska zborovanje kmetov, da bi zaslišali poduk očeta naše živinoreje, gospoda Jelovšeka iz Graca. Zares vsestransko zanimiv poduk o tem, kaki bi morali biti hlevi, je mnogobrojne poslušalce jako zadovoljil. Polastila se je vseh navzočih želja, da bi se nam ponudila zopet prav k malu priložnost tega gospoda slušati. Žalibog, da se niso domači kmetje v bolj obilnem številu tega shoda vdeležili (bilo jih je namreč samo 14 navzočih.) Veleposestnikov iz oklice pa je prišlo zdatno število na to zborovanje. Gospodu Jelovšku pa naj bode tem potom še enkrat izrečena najtoplejša zahvala za njegov trud ob enem pa ga prosimo, da bi nas v prid naše živinoreje kmalo zopet razveselil s kakim primernim predavanjem.

Iz Laporja pri Slov. Bistrici. Dragi „Štajerc!“ Sprejmi tudi iz našega kraja, rečimo iz našega medvedovega brloga nekaj poročila. Tukaj pri nas celo mrgoli od tvojih sovražnikov, ki bi radi tebe in tvoje somišljenike pohrustali. Eden najhujših sovražnikov naprednega mišljenja in „Štajerca“ je neki mladi jurist, ki uživlje to veselje, da ga imenuje ljudstvo učenosti, dovršuje svoje temeljite študije v Laporji, kjer namerava najbrž odpreti univerzo, seveda se samim slovenskim učnim jezikom. Sedajna njegova glavna in resna naloga pa je, kakor se nam zdi, da bi pohrustal tukaj in drugod vsakega, kateri spada k „Štajerčevi“ stranki. S pomočjo nekega medveda in ceka hoče dovršiti svoje podjetje. Ljubi „Štajerc“, Bog se te usmili, zakaj jurist, medved in cek te bodo brez usmiljenja pokončali. To so ti možakarji, kakor jih je malo. Jurist, ki slovi pod imenom fa . . . , je sicer celo majhne postave, toda najbrž prav velikanskega uma. Njegovega očeta že je samega strah, kaj bode neki iz tega človeka. Toda, čeprav majhne postave, ima vendar neznosno mnogo poguma in prav velikansko dolgi jezik. Da, da, korajžen je, a vendar jih tu in tam tudi prav pošteno dobi. Gospod jurist še gotovo ni pozabil, kako mu je pela palica po hrbtu na bistriškem kolodvoru zaradi ponočnega nemira. Zadnjič lotil se je bil ta jurist, pardon gospod jurist celo nekega gospoda iz Poličan, najbrž misleč, ker je premagal David Goljata, tako še bode on tega gospoda. Le korajža in „per moj duš“ — pa bo šlo! Toda tudi tokrat jo je bil jurist prav pošteno skupil. Ko se je naš grant — jurist čutil nekoč na svoji časti razžaljenega in je

tožil nekega gospoda, je prav regimentno propal in moral plačati vse sodnijske stroške. Na vprašanje sodnika, kdo da je, odgovoril mu je, da je jurist, kar pa mu sodnik ni zamogel verjeti in kar gospod jurist tudi ni zamogel dokazati. Tu nam pač pride na misel stara bajka o žabi, ki se je napihovala, da bi bila volu enaka. Seveda se briga naš sijajni jurist tudi prav temljito za vsakovrstne volitve. S pomočjo ceka in medveda je naložil tudi precejšno število volilcev, ter jih gnal k volitvi na Črešnovce. Tam so ti zapeljani ljudje prodajali svoje božje „žegne“ in prišli zaradi tega s sodnijo v dotiko. Tako se godi vsem tistim, kateri se vsedejo takim hujskačem na limanice. Zapomnite si to laporski kmetje! Sramujmo se pred svetom mi stari osiveli in izkušeni kmetje, da bi nas vodili v politiki taki predrzni, neiskusni mladeniči. Proč s takimi ljudmi, kateri nam gotovo ne služijo v čast! Zasedujmo njih počenjanje in poslušajmo njihovo nesramno govorjenje, potem bomo konečno videli, kako daleč bomo prišli. — In če bi ti dragi „Štajerc“ še slišal drugega največjega tvojega sovražnika, ceka, pajdaša našega izvrstnega jurista, kako njo zna on zasukati, da, da, potem bi se zares moral smejeti! Ta cek ima povsodi prvo besedo. Zanimivo ga je slišati, ako pripoveduje koliko je trpel v okupaciji Bosne kot vojak, kako neusmiljeno je tolkel po lastnih njegovih besedah Turčine, potem pa ležal ranjen dolgo časa v vodi, ter si nalezal sedajno bolezen na želodcu, tako, da mu sedaj delo nikakor noče dišati, naj bi užil, kar koli bi hotel. — Bolezen pa ga prijemlje tako hudo, da potrebuje ob enem duhovnika in zdravnika. Po preteku ene ure potem pa že na harmonike igra. Omeniti bi bilo, da ta cek ni bil niti ne ene ure vojak. Celo z knezom Nikitom je cek napitni brat in sta bila baje v nekih toplicah na Francoskem skupaj. Dragi „Štajerc“, prihodnjič pa ti pošljemo o juristu o ceku in o medvetu še nekaj več iz našega „medvedovega brloga.“

Sv. Neža pri Velikovcu. Dragi „Štajerc!“ Iz našega kraja še nisi priobčil nobenega poročila, za to te prosim poročaj svojim vrlim naprednjakom sledeče: Zvonovi pri naši podružnici so kar na enkrat umolknili, čeprav je bila starodavna navada, da se je v naši podružni cerkvi vsaj po trikrat na dan zvonilo. Zdaj pa je že delj časa vse tako tiho kakor na veliki petek, da, še bolj tiho, zakaj ta dan ropoče vsaj — klopotec, zdaj pa še tega ni slišati. Temu kriv je sledeči dogodek. Pred kratkim umrl je mežnarjevi edini hčerki otrok in sicer nezakonski otrok, še le štiri mesce star deček. Prosili so župnika, da bi se mu smelo zvoniti s vsemi tremi zvonovi in vsi smo bili uverjeni, da se to mežnarju, ki opravlja vestno že nad 15 let svojo službo, ne bode odreklo. Toda zmotili se smo, zakaj župnik tega kratko malo ni privolil. To je mežnarja tako zbadlo, da se je najbrž zarotil, da ne prime več za vrv v zvoniku in radi tega molče naši zvonovi. Je li zares cerkvena postava tako stroga, da bi se po njej zamogla zabraniti mrliču posledna čast, samo

radi tega, ker je bil sin nezakonske matere? Ah — kaj še, cerkvena postava tega gotovo ni zabranila, pač pa je zabranilo zvonjenje mrliču župnikovo maščevanje zoper mežnarja, ker mežnar pri raznih volitvah noče trobiti v klerikalen rog. Ni še namreč dolgo, da je umrl pri nas otrok neke tercijalke ali rečimo farške „device“, seveda tudi nezakonski in ta otrok bil je slovesno pokopan in zvonilo se mu je s vsemi zvonovi. Toraj enemu se zvonilo, drugemu pa ne! Gospod župnik, kako to? Razvozljaj nam to uganko! Če pa je zares nezakonski otrok tako zavrženo človeško bitje, zakaj le neki tako rad sprejemaš ti župnik tudi tako deco v svojo toli hvalisano „narodno“ šolo. Da, da, tu ne vprašaš je li otrok zakonski ali nezakonski, tu so ti dobro došli vsi, sevè kot bodoče orožje v boju proti vsem tistim, ki so družega mišljenja, kakor ti. Mežnarju pa svetujemo, naj do cela obrne župniku hrbet, saj ima itak veliko in lepo posestvo, ni mu toraj treba, da bi se še delj časa vklanjal nestrpnosti, izvirajoči izza našega farovža.

Eden za več drugih.

(Opomba uredništva: Kristus je rekel: „Pustite male kmeni, zakaj njihovo je nebeško kraljestvo“ in župnik zabranjuje umrlemu, nedolžnemu črviču zvonjenje, zares zopet krasen vzgled kako — sveta je nekaterim črnosuknježem vera, kako spoštujejo čustva svojih faranov!)

Pismo Štajerčevega prijatelja. Minoli teden obiskal sem svoje prijatelje in znance in sicer v Ptuj in okolici. Povsodi bil sem dobro sprejet in prav vesel sem bil, da imamo prav obilo zvestih, razumnih somišljenikov. Tako nas je pred par dnevi tam doli blizu Drave sedelo več pri nekem znancu. Bili smo v živem razgovoru. Vsi smo bili ene misli, da bi moral biti „Štajerc“ v vsaki hiši na razpolago in da bi ga morali vsi Slovenci tako temeljito prebirati, kakor ga čitajo doktor Brumen in mnogi mladi in tudi nekateri stari duhovniki. Pri razgovarjanju prišli smo tudi k vprašanju o potrebi in važnosti mestjanske šole za dečke. Moj sosed na desni in ob enem gospodar hiše je predlagal, da ne bi smeli poprej mirovati, dokler ne dobimo tudi tega za nas obrtnike in trgovce pa tudi kmete tako potrebnega učnega zavoda. Negdo iz med nas pri tem opozarja na dotični članek „Štajerca“ in zahteva od gospodarja, da ga nam prečita. — Pa glej ga! Poprej tako gostobesedni in navdušeni prijatelj napredka ni zamogel ustreči naši želji. V vidni zadregi nam je po precej dolgem molku konečno povedal, da ni naročen na ta list, čeprav se strinja z nazori, priobčenimi v „Štajercu“, ker se — boji duhovčine, katera pisano gleda vsakega, ki je „Štajerčev“ naročnik. Tako, si toraj mislim dragi sosed, tvoj napredek ni najbrž Bog si ga vedi kako zanesljiv, ker se farja bojiš in si ne upaš naročiti lista, katerega izrecno pripoznaš kot dobrega. Za svoj denar si naročim kaj hočem in čitam tudi kaj hočem, posebno ker vem, da far sam prav temeljito prebira napredne liste, čeprav vsiljuje samo svoje škofoske cunje, polne laži in obrekovanja svojim vernim — ovcam! Obrtniki, gostilničarji,

trgovci in tudi zasebniki, prihodnji mesec Vas pridem zopet obiskat in inspiciirat. Pobljšajte se in glejte, da najdem pri vsakem „Štajerca.“ Kdor je po svojem mišljenju in govorenju naprednjak, ta mora biti tudi tak po svojem dejanju! „Štajerčev“ prijatelj.

„Popravek“ iz Velike Nedelje katerega smo priobčili v naši zadnji številki in katerega nam je poslal kaplan Ozvatič bil je od strani gospoda kaplana vseskozi skrpan iz samih laži. O kaplanu in Pepci dobili smo zopet krasen dopis, katerega priobčimo v naši prihodnji številki. Sicer ne vemo če bo ta dopis po volji farškim bratcem okoli „Našega Doma“ in „Gospodarja“, a po volji pa bo gotovo kmetom v velikonedeljski okolici, ker bodejo zopet sprevideli, da „Štajerc“ ne laže, temveč, da lažejo prav temeljito gospodje v črnih suknhah. Gospod kaplan, na videnje! Kmetje pa bodo tudi sprevideli, koliko vredni in zanesljivi so „popravki“, katere pošiljajo rnosukneži.

Braslovče. Ni res, da sem se podpisani drznil izraziti dvema gospejma: „Ko bi jaz denarje imel, pokupil bi vsa posestva od Savinske doline do Adrijskega morja, ter bi vse Nemce izbičal;“ res je pa, da sem rekel proti dvema gospejma: „Ko bi jaz denarja imel, pokupil bi vsa posestva od Savinske doline do Adrijskega morja, ter bi ista dal slovenskim naselnikom.“ Braslovče, dne 7. oktobra 1905. Jakob Bohinc, stolnomestni župnik v p.

Opomba uredništva: Gospod stolnomestni župnik v pokoju, čemu le „popravljate“, ko pa sami morate priznati, da ste se pokazali do skrajnosti kot miroljubnega starčka v pokoju, miroljubnega posebno napram drugi narodnosti? Bog že ve zakaj Vam ni dal toliko denarja, da bi se izpolnile Vaše sanje o naših slovenskih naselnikih med Savinsko dolino in Adrijskem morju! Ako zares ne bi „izbičali.“ Nemcev, kateri sedaj stanujejo v imenovanih krajih, verjени pa smo o tem, da jih čisto gotovo ne bi ustili živeti med svojimi ljubimi naselniki. Sicer pa globoko klanjamo taki požrtvovalnosti stolnomestnega župnika v pokoju, ki je živel skoraj celo svoje življenje med Nemci in postal le s pomočjo nemškega jezika stolomestni župnik, s pomočjo jezika, katerega tako sovraži, da bi kar cele dežele pokupil in iz njih odstranil vse, ki govore ta jezik. Kdor hoče uživati mir, naj živi v slogi, ne pa, da daje svojemu goremu prepričanju duška s tako izzivajočimi besedami, kakor stolomestni župnik v pokoju (!) z imenom Jakob Bohinc! Z Bogom gospod župnik v -- pokoju!

Dobje pri Planini. Slavno uredništvo lista „Štajerc“! Z ozirom na dopis, katerega ste priobčili v številki 17. lista „Štajerc“ z dne 20. avgusta 1905 od naslovom: Dobje pri Planini, prosim kot s prižnim pooblastilom pooblaščen zastopnik gospoda Jerneja Vurkelc-a, župnika v Dobjem, sklicevaje se na določbe § 19 tiskovnega zakona, za sprejem sledečega popravka: Ni res, da je župnik Jernej Vurkelc komaj naprosil tri svoje privržence, da so se v listu „Naš Dom“ z dne 18. maja t. l. potegnili za njega. Ni res, da je koga naprosil, ki naj bi ga opral. Ni

res, da je ljudstvo nafarbal, da bi mu nosilo denar, in ni res, da je župnik rekel, da bo kaplana kupil. Res pa je, da je na uradno vloženo prošnjo z dne 5. decembra 1901 za ustanovitev mesta za pomožnega duhovnika in njegovo dotacijo c. kr. ministerstvo za uk in bogočastje z odločbo z dne 27. septembra 1904 šte. 22903, oziroma c. kr. namestništvo z odločbo z dne 5. aprila 1904 šte. 44364 odgovorilo, da zahteva od župljanov 3000 K za kaplanovo dotacijo. Res je tudi, da se je na dotično uradno vloženo vlogo pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Brežicah, da se dovoli pobiranje doneskov, javilo od c. kr. okrajnega glavarstva z sklepom z dne 4. oktobra 1904. šte. 17680, da ni potreba posebnega dovoljenja, ako stranke same prinašajo dotične prispevke župnemu uradu in je res, da je župnik s prižnice to ljudem naznanil in opomnil, da bi se svota 3000 K prav lahko skupaj spravila, ako bi boljši posestniki prispevali po 10 K do 20 K. Res je, da se je nabralo do 30. decembra 1904 1389 K in res, da je župnik ostanek po 1611 K sam skupaj spravil in da se je potem svota 3000 K vložila v Južnoštajerski hranilnici v Celju ter se je knjižica poslala preč. knez.-škof.-konzistoriju v Maribor, da kupi državno obveznico in je konzistorij poslal dne 27. julija 1905 župniku Vurkelc-u vinkulovano kronsko rento z dne 1. marca 1905, šte. 61698 za 3000 K z naznanilom, da je ces. kr. namestništvo v Gradcu z dne 3. julija 1905 šte. 28991 o nakupu te obveznice c. kr. ministerstvu za uk in bogočastje poročalo. — Maribor, dne 2. oktobra. Za Jerneja Vurkelc-a Dr. Rosina Franjo, odvetnik v Mariboru.

Opomba tiskarjevega učenca: Tristo milijon pre-dretih dohtarjev in farjev! Od samih nafehtanih krone in samih številck citiranih sklepov se niti več ne spoznam. Moj oče mi je nekoč povedal, da je far, ki hodi fehtat po fari od ubogih kmetov denarja žita in zbirce ravno tako — pošten, kakor tisti, ki tako ljubi kmeta, da takega farja zagovarja.

Spodnještajerske novice.

Čudno, čudno! V nekem koroškem liberalnem (naprednem) nemškem listu („Fr. St.“) najdemo sledečo oznanilo. „Echt steirische Weine und süssen Weinmost versendet zu billigsten Preisen D. Tombach, Pettau.“ Po slovenski glasilo bi se to oznanilo na primer tako le. „Pristno štajersko vino in sladek mošt razpošilja po najnižjih cenah D. Tombah, Ptuj.“ To oznanilo je vredno, da si je malo ogledamo! Čudno se nam prvič zdi, da ljubi Tombah kar naenkrat tako koroške Nemce, da jim ponuja svojo pristno vino, Tombah ki sovraži naše štajerske Nemce iz dna svoje „slovenske“ duše, on, ki začne kar omedlevati, ko čuje le nemško govornico. Čudno se nam zdi drugič, da je pri prodaji svojega vina Tombah kar naenkrat pozabil, da ni v Ptuj, temveč, da je pri sv. Vidu tik Ptuja, čudno tretjič, da pošilja Tombah, ki ima svojo trgovino v farški kolibi,

svoja oznanila — naprednemu, koroškemu listu. Kaj ne Tombah, nemška „špraha“ je dobra, samo če prinese dovolj nemških grošev, kaj ne, napredna misel je izvrstna, samo, če koristi farški grajzlariji? Ako pa ste postali gospod Tombah zares kar čez noč naprednjak, ako ste zatrli zares kar naenkrat Vašo mržnjo napram Nemcem, potem pa proč iz farške grajzlarije, pokažite se kot odkritosrčnega — moža! Ali smatrate tudi Vi trgovino, kot mednarodno? Sicer pa smo radovedni kaj poreče vaš vinski bratec, župnik od sv. Vida, znani oče Andraš k temu Vašemu oznanilu. Znabiti postane vsled njega zopet tako — bolan, da ne bode moral popevati radi „hripe“ nobeno nedeljo več sv. maše! Sploh pa je to oznanilo zopet krasen dokaz, kako se ravna klerikalci po svojem geslu „svoji k svojim“, dokaz, da bi marsikateri, rečimo vsaki prvaški trgovec na deželi, posebno tisti, ki trguje z deželnimi pridelki, moral iti rakom žvižgat, če ne bi bilo njegovih največjih — „sovražnikov“: Nemcev, ki mu najboljše plačujejo njegovo blago!

Umrila je gospa Walburga Weiss, bivša gostilničarka občno znane krčme „Zum Judennatzl“ v Ptujju. Umrila bila je stara 63 let in velika prijateljica siromakov. Pogreb se je vršil dne 24. t. m. Naj blaga pokojnica v miru počiva!

Prestavljen je okrajni sodnik g. Viskonti iz Mahrenberga v Beljak (Villach). Pri svoji odhodnici se je izrazil jako pohvalno o tem sodnem okraju. Gotovo bođe okraj svojega vrlega sodnika tudi prav težko pogrešal, Beljaku pa je častitati, da dobi tako izvrstnega gospoda za sodnika.

Javna zahvala. Iz Pernic pri Mnti (Mahrenberg) se nam je poslalo sledeče: „Gospodu potovalnemu učitelju Francu Goričan izrekamo tem potom javno zahvalo za to, da nas je se svojim predavanjem v nedeljo dne 24. septembra t. l. tako lepo podučil. Z velikim veseljem sledili smo njegovim navodilam, kako bi si mi kmetje z umnim gospodarstvom poboljšali naše skrajno gmotne dosedajne razmere. Bog daj, da bi se naši kmetje poprijeli tudi teh navodil. Toraj še enkrat gospod Goričan, srčna hvala! Proseč Vas, da bi nas zopet kmalu razveselili s kakim primernim predavanjem Vam kličemo: Na svidenje!“ (Sledi več kmetjskih podpisov.)

Poročilo ptujskega sejma. Na ptujski sejem dne 18. t. m. se je prignalo 150 konjev, 1290 glav goveje živine in 1120 svinj. Kupčija je bila sicer pri znižanih cenah dobra. Prihodnji živinski sejem se bode vršil v torek dne 2. novembra, prihodnji svinjski sejem dne 31. oktobra.

Strašna smrt. Od Velike nedelje dobili smo žalostno poročilo, tihoče se gospoda usnjara Ferdinanda Goričan-a. Ta priden, občno spoštovan gospod si je končal iz različnih vzrokov življenje in sicer se je pri svojem vinogradu, v Brebrovniku, obesil. Gospod Goričan, poštenjak od pet do glave, opravil je v nedeljo dne 15. t. m. svojo spoved. V sredo dne 18. t. m. zapustil je svojo domačijo in je šel v Ormož. Tam je poravnal vse račune v trgovinah in je šel

na to v Ljutomer. V Ljutomeru kupil si je vrv (štrik) in se je na to vrnil k vinogradu. Pri vinogradu zavezal je vrv za tram in še so ga otroci njegovega viničarja pri tem gledali. Otroke je na to odpodil in se obesil. Pred svojim samoumorom pisal je na ormožko sodišče in je prosil sodnijo, naj ona za to skrbi, da bodejo poplačani njegovi vsi dolgov. Ostali denar naj se razdeli njegovim pridnim služabnikom, od katerih mu je služil eden 18 let, drugi 15 let. Vsled tega napovedala je po lastni volji samomorilca sodnija o njegovem premoženju konkurz. Obžalovanja vreden mož bil je velik prijatelj siromakov. Naj mu bode zemljica lahka!

Večna fehtarija. V „Našem Domu“ beremo tole nesramno fehtarijo, pod katero je podpisan „Franciški samostan v Mariboru“: „Naša dolžnost nas veže, da spet nekaj omenimo o naši Marijini cerkvi v Mariboru. Kar smo zaupali, smo dosegli: Že imamo v cerkvi nov oltar in prestol za čudodelno podobo Matere Milosti, ki se nam zelo dopadata. Ker je vsa stavba bila že v začetku sv. Antonu Pad. in sv. Filomeni v posebno varstvo izročena, sta oba čudodelna svetnika dobila v novi cerkvi vsak svoj altar — vendar še tema manjka lepih nastavkov. Te nastavke hočemo kakor hitro mogoče poškrbeti. Enako mislimo na nov sv. križev pot, če nas naši družniki s svojimi prispevki ne zapustijo. Ker naša družba šteje blizu 66000 udov, bilo bi nam veliko pomagano, če bi družniki vsaj še enkrat v življenju svojo dolžnost (?) storili. Čim zvestejši so v svojih milodarjih, tem hitreje bomo napredovali v kinčanju cerkve Matere Milosti. Nove družnike še vedno radi sprejemamo.“ — Ta fehtarija je že do skrajnosti nesramna! Toliko tisočakov in tisočakov so že izprešali tolsti frančiškani iz kmetskega ljudstva za svojo cerkev v Mariboru, vedno so kaj novega potrebovali in vselej se je odprl radovoljno možnjček našega kmeta in odrinil zahtevano svoto. A še ni zadosti! Treba je novih nastavkov za čudodelna svetnika sv. Antona Padovanskega in sv. Filomeno, treba je novega (seveda lepega) sv. križevega pota. Vse to se lahko zgodi, če družniki vsaj še enkrat v življenju store svojo dolžnost. Mi pa mislimo, da ni ravno potrebno, da bi družniki izvrševali svojo dolžnost, ki obstoji samo v večnem plačevanju. Frančiškani, ki se odlikujejo po silni bistroumnosti, naj lepa nastavka za sv. Antona Pad. in Filomeno ter novi križev pot izroče v posebno varstvo teh svetnikov in kmalu bodo imeli, kar žele imeti, saj so doslej delali tako in srečno so vse dobili, kakor pripovedujejo zgoraj v svoji novi fehtariji. Sicer pa ta beračija dokazuje, kako je naš kmet vkovan v klerikalne verige. Tako budalost so zveržili frančiškani in glavo lahko stavimo, da se bo na te limanice usedlo toliko ptičev, da bo njih perje popolnoma zadostovalo za nabavo novih potrebnih reči frančiškanske cerkve v Mariboru. Vsaj še enkrat v življenju! Potem pa nikoli več! Kako se to lepo sliši iz posvečenih ust bogatih frančiškanov!

„Štajerc“, duhovniki in mladina. V „Gospodarju“

amo članek, skovan v farški kovačnici pri Juriju ob Ščavnici, članek, kateri nam predbaciva, hočemo mi vzeti ljudstvu spoštovanje do duhovnikov, da hočemo spraviti posebno otroke ob vero in spoštovanje napram starišem. Nasproti temu povzramo danes leto: Kmetje, naš list daste lahko brez rbi vsakemu otroku v roke! Gospod župnik Kunce naj nam pri priložnosti naznani, kako temeljiti gojitelj mladine je bil kaplan — Slamberger, ki naj mora pihati kašo, radi prevroče svoje ljubezni napram šolski deci. Naj nam pove tudi zakaj so morali popihati župnik Mažir itd. v Ameriko. Gospodje, zares pogledajte okoli sebe, „katere hiše bolj křšćansko živijo!“ Da bi vedeli prezvišeni, milostljivi nez in škof Napotnik kaj se vse tiska v „Gospodarju“ in prilogi, potem bi tudi vprašali pri priložnosti od koder je dobil župnik Kunce toliko podpisov prosljavajoćih zadnji številki imenovanih mariborskih cunj politično delovanje — uprav župnika Kunceja in njegovega nestega prijatelja kaplana Stuhca. Toda to vse vreda milostljivemu knezu in škofu „ni“ znano! Mi pa obljubimo danes kmetom v Ivajncih in v okolici, da bodemo kakor do sedaj brezobzirno udrihali le o tistih farjih, kateri ne živijo tako, kakor jim ve-va njihov poklic in kateri zares zapeljujejo mladino a slaba pota. Da pa se bode postavil župnik Kunce v pravo luć, zato poskrbimo že v naši pri-odnji številki.

Na lovu ponesrećil je gospod kaplan Franc Kucek iz Dramlj pri Celju. Bil je v svoji do-račni občini sv. Rupert pri Mariboru na obisk in je el tam na lov. Po nesreći sprožila se mu je puška a strel je gospodu kaplanu poškodoval tako roko, a so ga morali odpeljati v bolnišnico k usmiljenim ratom v Gradec. V bolnišnici morali so mu odvzeti oko, toda bilo je žalibog že prepozno. Gospod aplan je vsled operacije umrl. Gospod bil je star še e 28 let in jako vzoren duhoven, ki se ni vtikal v ikarkoršno politiko. Naj mu bode zemljica lahka!

Razne stvari.

Članek o vojniški šoli, katerega smo obljubili v naši zadnji številki, priobćimo prihodnjić, ker smo obili ob sklepu naše danajsne številke ravno v tej adevi še neko zanimivo poročilo.

Važno za občinske predstojnike. Ravno kar je šla knjiga „Der Gemeindesekretär“, katera je jako obro sestavljena in podučí občinskega predstojnika rav temeljito o vsem poslovanju. Knjiga je pisana v nemškem jeziku in velja 3 krone in sicer mehko ezana. Dobi se v vseh knjigarnah v Ptuj, Mariboru, elju itd.

Novi državnozbornski kandidati. Državni poslanec žičkar je nedavno umrl. Žičkar bil je duhovnik in nd klerikalec. Kmetje, delavci, sedaj pa slišite, eć! kako vas nameravajo osrećiti zopet vaši prvaški vo-itelji. Kot kandidata na Žičkarjevo mesto ostavili so deželnega poslanca dohtarja Koće- arja in pa, strmite — urednika maribor-

ških klerikalnih lističev, znanega učitelja požarov, dohtarja svetega pisma Korošeca. Toraj prej je bil duhovnik poslanec za Ptuj in Celje, sedaj pa naj bode, za spremenjavo dohtar ali pa zopet duhovnik. Kmet in delavec, kedaj se bodeš otresel teh verig?

Prodaja šolskih potrebšćin od strani učiteljev ni dovoljena in vendar se množijo slućaji, v katerih vsil- ljujejo učitelji peresa, svinćnike, risanke, itd. ućen- cem. Take reći naj prodajajo trgovci, kateri plaću- jejo za to davek, ne pa učitelji. Trgovcem na deželi svetujemo, da take dobićkaželjne gospode učitelje naznanijo deželnemu šolskemu svetu v Gracu. Uči- telj naj podučuje deco in naj se briga za poduk, trgovanje naj pa pusti trgovcem.

Ker niso hoteli nositi pušk obsodilo je vojaško sodišće na Dunaju tri vojake vsakega na dve leti težke jeće. Vojaki bili so razkolniki, takozvani naca- renci, katerim njihova vera prepoveduje nositi orožje. Kaznovani bili so radi tega zloćina že dvakrat po- prej. In vendar uživa v Avstriji vsaka vera enako- pravnost!

Roparski umor od nepoznanih zloćincev. Iz Temežvara se poroća, da so v občini Tinkovar vtrli v stanovanje trgovca Mihaela Kafka neznani roparji. Trgovca so umorili potem pa oropali kaso in prodaj- jalno. Blago naložili so na voz in se potem odpeljali. Služabnik trgovca, kateri je celi grozni prizor gledal, zgubil je vsled straha govorico. Roparjev še dosedaj niso zasledili.

Zopet nož. Iz Ljubljane se z dne 19. t. m. po- roća sledeće: Sušnik in Zemljak, oba kmetska si- nova, gojila sta že iz svojih vojaških let med seboj sovraštvo. Pred vćeranjem snidla sta se po neki gostiji. Ko je Sušnik zagledal Zemljaka, skoćil je proti njemu in mu zasadil nož do črena v prsi. Zemljak je bil takoj mrtev. Takoj po zloćinu je sledil zloćincu žandarm, ta pa je streljal proti njemu. Tudi žandarm je vstrelil za zloćincem, zadel pa ga je najbrž slabo, ker je odbežal. Sušnik in Zemljak bila sta strastna klerikalca.

Štajerska deželna zbornica pričela je, kakor smo poročali dne 18. t. m. svojo zasedanje. V za- četku seje so bile volitve v odseke. Na to so se iz- roćile zadeve, ki so bile na dnevnem redu odsekom. V daljnih sejah razpravljajo se je o deželnem prora- ćunu. Potrebovalo se bode za leto 1906 26 mili- jonov 867 tisoć 260 kron, toraj nad milijon kron več, kakor v letu 1905.

Koroški ljudski „osrećevalc.“ Neki trgovec od sv. Ruperta na Koroškem tožil je več oseb radi razžaljenja časti. Zagovornik nasprotnikov bil je znani dohtar Brejc. V enem slućaju moral je trgovec svojo tožbo umakniti. Dohtar Brejc je računil za svojo zastopstvo nič več in nič manj kakor 60 kron. Ti stroški so se sodnijskim potom odmerili na 40 kron 90 vinarjev. Žena trgovca je poslala na to dok- torju Brejcu 40 kron, na kar je dobila od tega „osrećevalca“ ljudstva sledeće pismo: „Podpisani Vam potrjujem s tem, da sem sprejel poslanih mi 40 kron. Ker pa moji stroški glasom sodnijske doloćbe zna-

šajo 40 kron 90 vinarjev, morate mi znesek 90 v, potem za to, da sem denar na pošti vzdignil 86 v in za to pismo 1 K 36 v, toraj skupaj 3 K 12 v takoj vposlati. Pričakujoč, da mi to malenkost takoj poplačate, bilježim z odličnim spoštovanjem — Dr. Brejc l. r.“ Za 90 vinarjev napravil je pošteni-
njak Brejc svoji stranki kar na mah 2 K 22 vinarjev stroškov. Navadni ljudje se veselijo, ako dobe poslan denar, ljudski „osrečevalec“ Brejc pa računa za vzdignjenje denarja 86 vinarjev. No, Korošci si bodo gotovo zapomnili dobrega — računarja dohtarja Brejca. Kaj ne gospod Brejc, — „Svoji k svojim?“

Gospodarske stvari.

Med vrenjem naj bo klet dovolj topla. — Letos pritoževalo se nam je mnogo vinogradnikov, da se jim vino noče včistiti in se vedno moti. Marsikoga preplašilo je spomladi in tudi poleti novo vrenje v vinu in ni si znal sveta od kod je to prišlo. Da se je vino vedno motilo in pričelo v drugič vreti, leži uzrok v tem, da se ni v jeseni v moštu razkrojil radi prenizke toplote ves sladkor in je pričel, ko se je klet spomladi razgrela, vnovič vreti. Kakor lanska jesen je tudi letošnja radi deževja precej hladna. Zato moramo biti letos bolj previdni, da se nam ne dogodi kakor lani. Nadalje skrbimo, da bo vsaj v kleti, kjer mošt vré, dovolj toplo. Najbolj primerna toplota v kleti za časa burnega vrenja je od 15 do 20 °C. Če je mošt jako hladen, ne škodi pa prav nič, če zagrejemo klet tudi na 25 °C. Kedar začenja mošt vreti, ima naj vsaj 12 do 15 °C. Da dosežemo v moštu to toploto, priporočamo, da se vrelna klet ob vrenju mošta preveč ne odpira. Osobito po noči naj bo vedno zaprta. Ako ne pridemo s zapiranjem do zaželjenega namena, moramo zagreti klet s pomočjo peči. Kedar kurimo peč, denimo okoli nje nekak plašč iz desk (špansko steno), da ne bo odbijala gorkote naravnost na blizu ležečo posodo, marveč klet enakomerno grela. Pod plaščem mora biti seveda dovolj prostora, da prihaja zrak h peči. Kdor je bil v šoli, kjer rabijo povsod to steno, zna kaj mislimo. Čim bolj mrzel je mošt, tem bolj močno je kuriti. Če ne moremo niti s kurjavo doseči primerne toplote, segreti moramo en del mošta v snažnem kotlu na 40 °C (da je moren) a ta mošt je viliti potem h ostalemu. To delo ponavljati je toliko časa, da bo ves mošt 12 do 15 °C gork. Nikomur naj ne pade pa na misel, da bi segrel del mošta tako močno, da kar vré ter ga prilil v bedenj. S tem bi dobil ta mošt lahko neprijeten okus. Na drug način segrejemo mošt, če potaknemo v njega od zunaj snažno posodo, v kateri se nahaja vrelna voda. Seveda ne smemo potakniti te posode tako globoko, da se zmeša voda z moštom.

Kaj se godi v moštu kedar vré? Kedar mošt vré, spreminja se grozdni sladkor v druge tvarine in sicer nastanejo iz 100 kg sladkorja 48,4 kg alkohola, 46,6 kg ogljenčeve kisline (sapa, ki vré iz mošta), 3,3 kg glicerina, 0,6 kg jantarjeve kisline, 1,2 kg

celuloze, masti in drugih tvarin. Vrenje prouzroča majhne glivice, ki jih imenujemo drože. Teh glivic je več vrst, nekatere napravljajo boljše vino, druge slabše. Zato se je pričelo v umnem kletarstvu umetno vzgajati dobre vrste glivic ter jih dodajati moštu predno začne vreti. Te glivice pridejo v mošt z grozdem. V moštu se jako hitro množijo. Najbolj jim ugaja gorkota od 15 do 25 °C. Navadnega sladkorja ne morejo te glive povreti, pač pa ga spreminijo najprej s pomočjo neke primesi v grozdni sladkor in šele potem ga povrejejo.

Odprto pismu

knezu in škofu **Napotniku** v Mariboru.
Prezviženi, milostljivi knez in škof! Mi farani iz Dobja pri Planini Vas ponižno prosimo, da vendar enkrat ustrezete našim željam in uplivate na našega župnika **Vurkelca** tako, da si bode takoj poiskal drugo faro. Ta naša želja je utemeljena s tem, da hočemo mi farani pred tem gospodom imeniti vendar enkrat mir in da smo uže do grla siti izivajočih nastopov, kateri izvirajo iz našega farovža, od kar životari v njem ta duhovnik **Gospodov**.

Z najodličnejšim spoštovanjem

miroljubni farani v Dobju pri Planini

Pisma uredništva.

Slivnica. O dotičnem se spogovoriva osebno, toraj bom priobčil Vaš dopis še le v prihodnji številki. Pozdravlja Vas D. — **Ruše:** Priobčimo v prihodnji številki. — **Mozirje:** Pride na vrsto! **Leskovec:** „Puščavnik iz jürovšeka!“ Hvala za Vaš dopis. Priobčili ga bomo v prihodnji številki, ker smo morali tokrat pustiti še druge dopisnike k besedi, kateri so vposlali svoja poročila prej, kakor Vi. Zdravi! — **Črešnjevec:** Bomo priobčili! — **Pilštanj:** Tudi priobčimo! **Doberna pri Celju.** Tudi Vasi farski ponočnjaki pridejo na skorem pod krtačo. — **Iz Srej.** Prosimo kaj družega. Nekaj je namreč preveč osebno, nekaj pa ne občne važnosti. Naslov smo po Vaši želji spremenili. — **Vogričovec.** Brez podpisa roma v koš! Sploh pa je celi dopis razžaljiv! — **Sv. Lenart.** Okrajni zastop in njegova famozna volitev prideta prihodnjič pod krtačo — **Videm.** Dopis sprejeli, toda prepozno, priobčimo prihodnjič! — **St. Juri na Ščavnici.** Tudi prihodnjič! — **Našim dopisnikom!** Srčna hvala za toliko zanimanja! Kakor vidite, ni nam mogoče ustreči vsem željam na enkrat. Vse pride na vrsto!

**Naprednjaki, podpirajte samo obrti in gostilne somišljenikov, naprednjakov. Ogi-
bajte se takozvanih „narodnih“ trgovin
klerikalcev in prvakov!**

Loterijske številke.

Trst, dne 14. oktobra: 83, 60, 67, 25, 24.
Gradec, dne 7. oktobra: 3, 23, 78, 70, 18.

Kateri boleniki rabijo z najboljšim uspehom naravno vracilo namreč Franc Jožefov grenki vrelec (Bitterquelle)? Vsi tisti, kateri so prisiljeni služiti si svoj kruh bodisi s telesnim, bodisi z duševnim delom in ki občutijo vsled teh naporov motenje v prebavljanju, sploh v važnih telesnih organih. Pa tudi tistim ubogim srečnim, kateri so uživali preobilno ob mizi življenja in katerim grozi debelost se svojimi neznosnimi občutki, se priporoča za njihovo zopetno zvrčitev kot najboljše in edino uspešno sredstvo Franc Jožefov grenki vrelec.

0.605
7548 1905.

Razglas.

453

občitev ameriških trt za plačilo iz združenih držav-
in deželnih nasadov za nasadno dobo 1905 in 1906.

Štajerski deželni odbor imel bo za prodati v prihodnji
pladi iz združenih državnih in deželnih nasadov naslednje
vine ameriških trt, in sicer:

1. 800.000 cepljencev, večinoma od rumenega šipona,
graševine, belega burgundca, bele in rudeče žlahtnine,
čiča, rudečega traminca, renske graševine, muškateleca,
vinih na riparijo Portalis, vitis Solonis ali rupestris Mon-

2. 700.000 korenjakov od riparije Portalis, vitis Solonis
pestris Montikole.

3. Večje število ključev od zgoraj imenovanih treh podlag.
Cena trtam je:

I. 1000 komadov cepljencev 200 kron za imovite po-
like, 140 kron za vse druge.

II. 1000 komadov korenjakov 24 kron za imovite po-
like, 16 kron za vse druge.

III. 1000 komadov ključev 10 kron.

Deželni odbor si pridrži pravico, naročnikom od več
na 1000 cepljencev in 3000 korenjakov ali ključev
prijeti naročeno množino trt, ravna se po številu oglase-
naročil.

Naročila na te trte naj se vložijo do 15. novembra
naravnost na deželni odbor v Gradec ali pa skozi ob-
te urade, pri katerih se dobé v ta namen narejeni naro-
listi.

Občinski predstojniki morajo izpolnjene naročilne liste
slati takoj deželnemu odboru v Gradec.

Naročila, ki se vložijo do 15. novembra, se bodo
ale in trte potem razdelile, razmeroma med vse
občnike, ako jih ne bi bilo toliko, da dobi vsaki
eno število.

Vse te trte se bodo oddajale le stajerskim posestnikom
morajo tudi oni naročniki, kateri vložijo prošnje naravnost
deželni odbor, doprinesiti potrdilo od občinskega predstoj-
ca, da imajo res vinograde v občini.

Cene veljajo na mestu, kjer so bodo trte odkazale, in
nora znesek izplačati pri prevzetju. Ako se trte odpošljejo
železnici, se bo znesek povzel. Stroški za zavitek in dovoz
bodo posebej zaračunili.

Na vsakem naročilu je natanko navesti: 1. ime (tako
pisano, da se lahko čita), bivališče in stan naročnika;
2. glavna občina, v kateri se nahaja vinograd, ki ga hoče
občnik obnoviti; 3. vrsta trte (sorta), katero želi; 4. zadnja
na ali železniška postaja.

Ako bi zaželjena vrsta pošla, bo se ona z drugo enako
omestila, ako si naročilec tega odločno ne prepové.

Trte se morajo po naročnikih ako mogoče osebno pre-
dati, če se po železnici določijo, pa takoj po vsprejemu
dati.

Pritožbe se morajo vložiti takoj na vodstvo; na
nejše pritožbe se ne bode oziralo.

GRADEC, dne 4. oktobra 1905.

Od štaj. deželnega odbora.

200 hektolitrov jabolčnice
in sicer 1 in 2 leti stare takoj proda
Karl Filafero
ces. kr. notar v Ptuj.

460

Za zimski čas!

Našim cenjenim odjemalcem priporočava našo
bogato zalogo zimskega blaga po priznanih nizkih
cenah.

Najina glavna štacuna je na florijanskem trgu,
podružnica pa pri dravskem mostu (Wagplatz).

K obilnemu obisku vabita

461

BRATA SLAWITSCH, trgovca v Ptuj.

Preselitev prodajalne klobukov.

Simon Mayer-ja sneha in naslednica javlja s
tem p. n. občinstvu, da se preseli s svojo prodajalno
klobukov iz florijanske ulice na glavni trg nasproti
mestne farne cerkve, tik knjigarne g. W. Blanke-ja.

Kakor dosedaj, trudila se bodem še v naprej, da
ustrežem vsem željam mojih odjemalcev in sicer z
najboljšim blagom po najnižjih cenah.

456

Z odličnim spoštovanjem

Marija Mayer, klobučarka.

Stroji za napravljavanje rezi

s patentovani tečaji na va-
ljarje, ki se sami mažejo, s
prav lahkim tekom in pri-
hranitvijo moči do približno
451 40%.

Stroji za rezanje repe in
krompirja, mlinci za naprav-
ljanje šrota, za mečkanje
sadja, stroji za parenje krme,
prenosljive štedilne peči s kotlom z emajliranimi in
neemajliranimi vložnimi kotli, stoječi ali pa taki, ki
se dajo prevažati, za kuhanje ali parenje krme,
krompirja, za mnoga gospodarska in gospodinjska
opravila i. t. d., nadalje luščilni stroji za koruzo,
čistilni mlinci za žito, trijerji, razbiralniki, stiskalnice
za seno in slamo, mlatilni stroji, vitali (Göpel), jek-
leni plugi, valjarji, brane.

Najboljši sejalni stroji Agricola

(zistem na tiralna kolesa) z najlahkejšo rabo, z me-
njalnimi kolesi za vsako seme, za breg, kakor za
ravnino.

Samotvorne patentovane škropilne priprave za pokonče-
vanje različnih škodljivih rastlin škodovalcev na sadnih
drevesih in za zatiranje peronospore izdelujejo in raz-
pošiljajo v najnovejši odlikovani konstrukciji

Ph. Mayfarth & Co.

tovarna gospodarstvenih strojev, livarna železa in fužine na par
Dunaj, II/1, Taborstrasse 71.

Illustrovani katalogi zastoj in franko. Zastopniki in prekupci se iščejo.

Veliko presenečenje.

Nikdar več v življenju se ne ponudi taka priložnost.

500 kosov samo 1 gl. 80 kr.

Ena krasno pozlačena 36 ur tekoča precisanker ura s sekundnim kazalom, ki natančno kaže in za katero se jamči 3 leta, ena moderna židana kravata za gospode, 3 jako fini žepni robci, en prstan za gospode z imitiranim zlahtnim kamenom, 1 nastavek za smodke z jantarjem (berensteinom), 1 elegantna broša za dame (novost), 1 krasno žepno tojletno zrcalo, 1 usajet mošnjček, 1 žepni nožič z pravico, 1 par manšetnih gumbov, 3 gumbi za srajco, vse iz duplezlata z patentiranim zaklepom, krasen album za slike v katerem je 36 najlepših podob sveta, 5 reči, katere povzročajo pri starih in mladih mnogo smeha, 1 jako koristna knjiga, v kateri so zložena pisma, 20 reči za korespondenco in še 400 drugih različnih stvari, katere se rabijo pri hiši in so za vsakogar potrebne, vse to se dobi z uro vred, katere je sama tega denarja vredna, za samo gl. 180. Razpošilja se proti povzetju ali če se denar pošlje naprej, skozi dunajsko razpošiljalnico Ch. Ludwig, Krakau A/14. 1038 NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Veliko presenečenje!

Nikdar v življenju ni več tako priložnosti 33

500 komadov za 1 gl. 95 kr.

Ena krasno pozlačena precisanker ura, katere točno teče in za katero se 3 leta jamči, z jako primerno verižico, ena moderna židana kravata za gospode, 3 jako fini žepni robci, en prstan za gospode z imitiranim zlahtnim kamenom, 1 krasen mošnjček, 1 jako fino žepno zrcalo, 1 par manšetnih gumbov, 3 gumbi za srajco, (3/4 dubla-zlat) z patentiranim zaklepom, 1 jako fini tintnik iz nikla, 1 fini album z 36 najlepšimi slikami, 1 elegantna broša za dame (novost), 1 par bouton s simili-brilantom, 5 različnih smešnih reči za stare in mlade, 20 različnih reči za korespondenco in še 400 drugih različnih stvari, katere se rabijo pri hiši in so za vsakogar potrebne. Vse to se pošlje z uro vred, katere je sama tega denarja vredna, za samo 1 gl. 95 kr. Razpošilja se proti postnemu povzetju ali če se denar pošlje naprej.

Dunajska centralna razpošiljalnica P. Lest, Krakau (Krakau) Nr. 41. NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Trgovski pomočnik,

izvrsten prodajalec in dober aranžer razkladnic in en učenec, obeh jezikov vešča, močan in zdrava se takoj sprejmeta v trgovini z mešanim blagom Hans Zettel v Konjicah (Gonobitz). 348

Žlahtne jabolke

v sodih in zabojih (kištah) kupuje po najdražjih cenah Amalija Smyra, Dunaj, XVII. Eilerleiplatz 7. 210

Pekovskega učenca

takoj sprejme Johann Turčič, pekovski mojster v Pragerhofu. 439

Učenec

424

iz poštene hiše, kateri je zmožen obeh deželnih jezikov in ima dobra šolska spričevala, se takoj sprejme v trgovino z mešanim blagom in z železino. V. Leposcha, Ptuj.

Krojaškega pomočnika

sprejme v trajno službo A. Glančnik, krojaški mojster, Suha, pošta Lavamiund, Koroško. 435

Močan mlinarski učenec

in en pekarski učenec se takoj sprejmeta pri Johann-u Böhm, umetni mlin v Framu (Frauheim). 421

Mlinarski učenec

15—20 let star, priden in delaven se takoj sprejme. Plača na mesec prvo leto 4 K, drugo 6 K. Jožef Vogrinec, lastnik umetnega mlina v Podložu, p. Ptujška gora (Marija-Neustift) pri Ptuj. 417

Fotografije kot znamke

(marke l'ki znamkam na pismah) in dopisnice s sliko izdeluje po vsaki poslani fotografiji najceneje Otto Neumann, Prag, Karolimental stev. 130. Ceniki se pošljejo na zahtevanje brezplačno in franko. 448

Dobra majhna trgovina

v lepem kraju na Spodnjem Štajerskem, tik cerkve in šole se za voljo rodbinskih razmer po prav ugodnih pogojih takoj prodaja. Blago v zalogi te trgovine je vsa novo. Ponudbe naj se pošljejo na upravnishtvu „Štajerca“ pod stev. 436. 436

Službe išče

mlad inteligenten mož, ki je ravno kar doslužil vojaščino. Bil je podčastnik in sprejme vsako primerno službo. — Naslov (adres) pove „Štajerc“. 454

Pekovskega učenca

starega 15 do 16 let takoj sprejme Ludwig Tekautz, pekarski mojster Strass. 457

7000 sadnih drevesc

hrušek in jabolk takoj prodam po jako ugodni ceni. Drevesca so najboljših vrst in so bile požlahtjene že pred tremi leti. Vsako drevesce velja najmanj po 40 krajcarjev. Več pove Alojz Čerič, posestnik pri Sv. Barbari v Slov. goricah okraj Sv. Lenart. 442

Popolnoma izurjen žagarski mojster

ki to delo opravlja že 16 let želi svojo službo spremeniti. Službo lahko takoj nastopi. Žagarski mojster vzame lahko s seboj tudi izvrstnega pomagača. Naslov (adres) pove „Štajerc“. 452

Glasovir (klavir)

na katerem se lahko vadi novinec se radi preselivje takoj prodaja za samo 45 K. Naslov (adres) je Ribitsch Jak., Kanischavorstadt 45 Ptuj. 444

Hiša se prodaja.

Hiša, krita z opeko, s 4 sobami, s kuhinjo, z štedilnim ognjiščem (šparherd) in kuhinjo za pranje se radi preselivje po jako ugodni ceni prodaja. Tik hiše sta dva svinjaka, vrt za zelenjavo in mali travnik. Na dvorišču je vodnjak z izvrstno vodo. Nekaj kupnine ostane lahko v knjižene. Ta hiša z vrtom vred se da tudi v najem. Več pove lastnik Ribitsch v Ptuj, kanižnega predmestja št. 45. 443

Gostilno na prodajo.

Gostilna z lepo hišo, popolno koncesijo tabak-trafiko in greizlerijo, se takoj po jako ugodni ceni prodaja. Tik gostilne je lepi vrt in saduocnik. Več pove Jurij Črnko, gostilničar pri Sv. Jožefu tik Slovenske Bistrice. 458

Krojaškega učenca

takoj sprejme Jakob Skassa, krojaški mojster v Slovenski Bistrici. Uk traja 4 leta. Učenca oskrbi v tem času mojster popolnoma sam. 445

Lepa hiša

stoječa v Vojniku (Hochenegg) 4 sobami, 2 kuhinjami in s hišo se takoj po prav ugodni ceni prodaja. Tik hiše je tudi vrt za zelenjavo. Vse kupnine ni treba takoj izplačati, temveč ostane lahko tudi večji znesek vknjiženo. Naslov (adres) pove „Štajerc“.

Moko (melo) za žito

da Anton Strasser, posestnik v nega mlina v Gornji Poljski (Imenovani bil je več let nadmlin pri g. dr. Reiser-ju v Pekrah-Marihori. Ako se zamelje 100 pšenice, treba je plačati 60 krajcarjev ravno tako za vsako drugo žito.

Mizarskega učenca

z dobrimi šolskimi spričevali poštene hiše takoj sprejme Thoma Kapun, mizarski mojster na Brezici pri Ptuj. 449

Kovaškega učenca

takoj sprejme F. Westermayer, kovački mojster v Celju. 447

Amerikanske

trte

in sicer riparia Portalis prodaje po jako nizki ceni

F. C. Schwab, Ptuj.

454

Pridno, zanesljivo prodajalko,

ki zna dobro računati, sprejme takoj za prodajalnicu žganja 441

JOHANN STRASCHILL v Ptuj.

Sprejme se le taka prodajalka, ki ima dobra spričevala.

Vsakovrstne nagrobne sveče

za praznike vseh svetnikov in za dušno, kakor tudi sveče za cerkev in sicer po 1½ kracarja, 2 krajcarja, 3 krajcarje i. t. d. prodaje 453

Heinrich Mauretter

v Ptuj, nasproti velike kasarne.

V zalogi ima tudi vsakovrstna olja in špeci-rijsko blago.

Za spodnjo Štajersko ima zalogo

Thomasove žlindre

trgovina **And. Suppanz, Pristova.**

Skladišče v Pristovi in Poljčanah.

430

Sadje juga	Zaloga piva iz Šteinfelda. Vsakovrstne mirenalne vode.	Riž, moka sladkor, kava
Krajno apno. i. t. d.	Vsakovrstna semena, za katera se jamči, da se bodejo izklila, kakor semena za zelenjavo, za cvetljice, vsakovrstna vrtna semena, semena za polje in travnike priporočila po najnižjih cenah JOS. KASIMIR zaloga speceerijskega materialnega blagin semen v Ptujju zraven „Štajerca.“ Ravnotam se kupujejo tudi sveža (frišna) jajca, surovo maslo (puter), sir, vrhje, sploh vsakovrstni deželni pridelki in se plačujejo za nje najvišje dnevne cene. 141	Bučno in teško olje Deber vinski jesi in esence za izdelovanje jesiha.
Čaj (tee) um	Portland-cement, ter karbolinejum, rafija, gumi, vitriol, žveplo	Milo, sveče, soda

Red Star Line, Antwerpen

v Ameriko.

ve vrste parobrodi. — Naravnost brez prakla-
ja v New York in v Filadelphijo. — Dobra hrana.
Izborna oprava na ladjiji. — Nizke vožne cene.

Pojasnila daje:

Red Star Line, 20, Wiedener Gürtel, na Dunaji

ali

Franc Dolenc, konc. agent
v Ljubljani, Kolodvorske ulice šte. 41. 587

ovske puške

h sistemov, znani najboljši izdelki, najvestnejše pre-
skušene, priporoča

Peter Wernig

es kr. dvorni puškar v Borovljah na Koroškem
(Ferlach, Kärnten). 8

Ceniki se dopošljejo zastoj in poštnine prosto.

Somatose

mesna beljakovina

Najodličnejše, tek zbujujoče in živce oživljajoče kre-
pilno sredstvo.

Dobiva se v lekarnah in drogerijah.

Živinski sejmi v Mariboru.

V Mariboru se vršita na v nalašč za to odloče-
nem prostoru (Melling) vsaki mesec po dva živinska
sejma.

Prvi vsako drugo sredo in
drugi vsako četrto sredo

v mesecu. Prodajalci in kupci se vabijo k obisku
teh sejmov. 401

Dobre ure po ceni z štelno pismeno garancijo,

gold. 3.80

Prave srebrne
remonter-ure

od c. kr. novčnega urada štempljane,
z steklinasto cifrenico, z kazalcem
sekund, dobro in točno regulirane.
Ia kakovosti gold. 4.80. Ista ura z
zlatnim robom gold. 5.50, z 2 pra-
vima srebrnima pokrivalama brez
zlatega roba gold. 5.75, z 2 srebrnima
pokrivalama z zlatim robom gold 6.50.
Prava srebrna puncirana anker-re-
monter ura, dvojno pokrivalo, iz-
vrstno notranje izdelano z 15 rubin-
kamni, krasno cifrenico, kazalcem
sekund, fino blago, točno regulirana,
3 leta garancija gold. 8.50. Ure za gospe, zlate in srebrne v bogati
začogi. Vse ure so točno rep sirane in najtočneje regulirane, zato
3 letna rečna pismena garancija. Zamenjanje dovoljeno ali denar nazaj.
Pošiljanje po poštnem povzetku ali če se denar prej vpošlje po

Hanns Konrad Prva tvrčka ur v Bruku-u šte. 876.

(Čuško).
Ceniki z mnogimi slikami zastoj in fra. ko.

328

V najem se da novo
zidana hiša

s trgovino z mešanim blagom, z
prodajo žganja in s trgovino z
vinom. Hiša je enonadstropnja in
stoji v bližini Celovca. Več se zve
od Jakoba Lausegger, Slov. Plaj-
berg št. 10, pošta Podgora,
(Unterbergen) Koroško. 432

Ženitbena ponudba.

Posestnik, ki ima premoženja v
vrednosti 2200 goldinarjev želi se
poročiti z dekletom, ki ima pri-
bližno 800 gold. premoženja.
(Starost 24 do 34 let). Tudi vdove
niso izključene. Več pove uprav-
ništvo „Štajerca“ pod šte. 429,
429

V ptujskem mestnem soparno kopališču

se dobijo odsihmal kopele s hlaponom po sledečih jako znižanih cenah. Vsak navaden dan ob 1 uri popoldan in vsako nedeljo in vsak praznik ob 1/2. uri predpoldan za 60 vin. (30 krajcarjev). 376
Vodstvo ptujskega mestnega kopališča. (Pettauer Badeanstalt).

Roedl=nova

tinta

iz kemične tovarne 231

PRAGA VII

Sternberg ulica št. 574

je najboljša.

Povsod za dobiti.

!! Prosim, poskusite !! Vsakovrstno prekajeno (zelhano) !! Prosim poskusite !!
meso, najfinejše klobase,
vedno sveže (frišno) blago, priporoča po naj-
zji ceni
J. Luttenberger,
mesar v Ptuju.
Zunanja naročila odpravijo se
vestno in hitro! 345

Najboljša kava 422

z dobrim izvrstnim okusom, se dobi le pri nas po naslednjih cenah in sicer loco Pola.

Salvador, najfinejša kila 2 K 28 v	Java kila 2 " 60 "
Perl " 2 " 60 "	Ceylon I. " 2 " 80 "
Portorio I. " 2 " 80 "	Perl I. " 3 " " "
" II. " 2 " 60 "	Moeca I. " 3 " 20 "

R. Kandolin

trgovina z kavoj in vinom Pola (Istra).

Razglas.

Iz deželnih sadjarskih šol v Gleisdorfu in Bruck-u se odda v jeseni 1005 oziroma spomladi 1906 spodaj zaznamo- jablan in hrušek, okroglo 36800 komadov, oddajale se le tudeželne kmetske posestnike po znižani ceni pro 70 komad (t. j. brez zavojnine in poštine).

Na Zgornjestajersko se bodo oddajala jabolka le 1, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 18, in 20, vrste in hruške le 9, 10, in 13. vrste.

Naročila naj se do konca decembra 1905 na deželni odbor doposljejo, katera pa morajo biti od tamošnjega občinskega predstojnika potrjena, da je naročnik res kmetski posestnik dotični občini. V slučaju da bi se drevesa rabila za jesensko sajenje, mora biti to v naročilo izrecno naznanjeno; naročnik mora biti doposlano do konca oktobra 1905.

Naročilo se bode rezevala, dokler je kaj zaloge, po kateri kakor bode dohajala.

Več kako 120 kom. se ne odda enemu posetniku; vsak oddajalec drevesca je posestnik zavezan zasaditi na lastnem posestvu.

Drevesa se oddajo le proti gotovemu plačilu.

Zaznamek

dreves iz deželnih sadjarskih šol v sadni dobi 1905/06, oddajnih jablan in hrušek, in sicer:

Teh. štev.	a) v Gleisdorfu			b) v Bruck-u	
	Visoko stebelnata drevesa	Srednje stebelnata drevesa	Pritlikovci	Visoko stebelnata drevesa	Srednje stebelnata drevesa
I. Vrsta jabolk.					
1	Astrakan	—	—	—	87
2	Šarlamoski	245	10	46	100
3	Kardinal	370	30	—	25 200
4	Grafensteiner	595	10	57	— 200
5	Ribstonov pepink	288	105	30	20 500
6	Landsbergerjev kosmač	—	—	—	130 1000
7	Zimska zlata parmena	—	—	—	20 400
8	Dancingerjev robač	—	—	—	50
9	Rumena žlahtnica	—	—	—	90
10	Princeva jabolka	—	—	—	14 90
11	Štajer. mešanci	3820	290	—	50 250
12	Rumeni belefler	1690	85	124	—
13	Kanada kosmač	4245	525	325	—
14	Ananas kosmač	706	775	176	—
15	Baumanov kosmač	195	—	—	—
16	Kronprinz-Rudolf	860	63	63	—
17	Londonski pepinek	1975	100	83	—
18	Renski debeli bob	2100	320	—	54 1000
19	Huberjeva moštnica	435	60	—	—
20	Rudeče progasta lesena jabolka	76	—	—	— 20
21	Coks-Oranžni kosmač	195	—	—	—
22	Damasonov kosmač	555	135	40	—
II. Vrsta hrušk					
1	Dielova maslenka	492	59	400	15 120 300
2	Siegelnova maslenka	355	15	29	—
3	Sterkmanova maslenka	330	18	85	—
4	Herdenpontova zimška maslenka	490	55	240	—
5	Zimska dekanova hruška	715	55	217	—
6	Forelova hruška	85	15	130	—
7	Josipnica Mechelnova	65	10	190	—
8	Žlahtna Lojzika	870	18	310	30 200 300
9	Salcburgerca (Solnograščenska)	25	60	—	13 120 200
10	Weilerska moštnica	2060	430	—	— 32
11	Hirsch-eva hruška	780	60	—	—
12	Rumelsterjeva hruška	170	—	—	—
13	Bosc-podolgovata hruška	—	—	—	40 135

Gradec, dne 5. Septembra 1905

Štajerski deželni odbor.

Zahtevajte pri nakupu

Schichtovo štedilno milo z znamko „jelen.“

Varstvena znamka.

Dobiva se povsod!

Ono je zajamčeno čisto in brez škodljive primesi. Pere izvrstno. Kdor hoče dobiti zares jamčeno pristno, perilo neškodljivo milo, naj pazi dobro, da do imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

Popolno prepričanje

Thierryja balzam in centifolij-sko mazilo

da sta lekarnarja

284

nedosežno uspešno sredstvo za vse notranje bolezni, influenco, katar, krč in vnetje vseh vrst, telesno slabost, motenje prebave, za rane, bule in poškodbe. Pri naročbi balzama ali pa na željo posebej se pošlje zastoj knjižica s tisoči originalnih zahvalnih pismem kot domači svetovalec 12 majhnih ali 6 dvojnatih steklenic balzama 5 K, 60 majhnih ali 30 dvojnatih steklenic 15 K. — 2 lončka centifolijskega mazila 3.60 K franko z zaboječkom.

Naslov: lekarnar J. Thierry v Pregradi pri Rogatcu. Ponarejalce pre-naredb bom sodno zasledoval.

Meščanska parna žaga.

Na novem lentnem trgu (Lendplatz) v Ptujju zraven železnice in plinarske hiše postavljena je nova parna žaga vsakemu v porabo. Vsakemu se les hlodi itd. po zahtevi takoj razžaga. Vsakdo pa sme tudi sam oblati, vrtati in spahati i. t. d.

58

Pravo domače platno

Rjuhe in perilo priporočava po sledečih cenah: Cela sešita (rjuha) za posteljo 2 ali 2 1/2 metra dolga, velja samo 1 gold., oziroma 1 gold. 20 kr. — Najfinejša sešita rjuha iz tenkega domačega platna 2 m dolga, velja samo 1 gl. 50 kr. To domače platno se tudi prodaja na metre in sicer velja, čeprav platno 160 cm široko, meter samo 75 krajcarjev. — Domače platno „štrozoke“ velja meter 20 ali 25 kr., za obleko meter 28 do 35 kr. Vzorci (muštre) se tudi vpošljejo pa zahtevo.

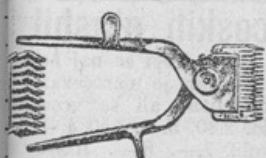
Brata Slawitsch 265

trgovca v Ptujju, Florianski trg.

Samo se plača.

327

30 dni na poskus pošljem moj pravi, fino ponikljan lasolinskega stroja za striženje last „Atlas“

glasom pogojev mojega kataloga tedaj brez nevarnosti za narečevalca, da zamoremo vsakega prepričati o izvrstni trpežnosti našega stroja. Stroj za striženje las narej je iz la solingenskega jekla, najfineše ponikljam, z 36 zobni, z 2 grebeni za pretaknjenje za 3, 7, in 10 mm dolge lase. Vse izvrstno izdelano z rezervnim perom v lepi škaltji z navodilom za uporabo, da vsak vsak takoj lasi striže. Cena samo 3 gold. Ta stroj plača se sam, posebno v familijah, kjer so otroci, ker se izdatek še doprinese v 1/4 letu. Navadene stroje za striženje las, ki so takoj za nič, nimam. Stroje za striženje brade režejo na 1 mm 2 gl. 50 kr. Škarje za konje, ki so za vsakega ki ima konje in pse neugibno potrebno 2 gl. 50 kr. Pošilja po poštнем povzetjem

Hanns Konrad v Brüks-u št. 876 (Češko). Cenik z mnogimi podobami čez 1000 vsakemu zastoj in franko

Vsakovrstne rane

se morajo skrbno varovati pred vsako nesnago,

ker se po tej lahko vsaka tudi najmanjša rana razvije v zelo hudo, težko ozdravljivo rano. Že 40 let se je izkazalo mečilno vlačno mazilo, tako imenovano praško domače mazilo kot zanesljivo sredstvo za obvezo. To vzdržuje rane čiste, obvaruje iste, olajšuje vnetje in bolečine hladi in pospešuje zaceljenje.

Razpošilja se vsak dan.

Proti predplačilu K 3.16 se pošljejo 4 pušice, proti K 4.60 pa 6 pušic. Ena pušica velja 70 vinarjev.

Vsi deli embalaže imajo zakonito deponovano varstveno znamko.

Glavna zaloga

B. FRAGNER, c. in kr. dobavitelj 136

lekarna „pri črnem orlu“

Praga, Malá strana, ogeš Nerudove ulice št. 203.

Zaloga v vseh lekarnah Avstro-Ogerske. V Ptujju se dobica v lekarni g. Ig. Behrbalk.

30 dni na ogled

po pogojih mojega cenika, tedaj brez nevarnosti naročevalca, pošiljam jaz po poštнем povzetju mojo harmoniko „Volksfreund“ št. 663, da zamorem vsakega o izvrstni kakovosti te harmonike prepričati. Ta harmonika ima patentirano nezlomne zavita peresa ne samo za tipke ampak tudi za base in za zaklopnice, potem 10 tipalcev, 2 registra, dvoglasna, 48 glasov, 3 vrste trobent, lepo mahagoni barvno politirana, črni robi z barvnimi portami. dvojni meh, z niklastimi okovi, velikost 31x15 cm in stane 3 gold. 50 kr. Navodilo, po katerem se lahko vsak sam nauči igrati, priložimo zastoj. Ceneje in manjše harmonike za učenje, posebno za otroke za 1.80 gold., 2, 2.20 in 2.40 gold. Finiše harmonike po 4.50 gold., 5, 6, 7 in 8 gold. so razvidne iz mojega cenika. Na mojih harmonikah ni colninskih izdatkov, ker so češki rokotvori, prosim se na to ozirati. Nobena rizika! Zamenjena dovoljeno ali denar nazaj. Pošiljanje po poštнем povzetku od „Erzgebirgisches Musikwarenversandhaus“

Hanns Konrad, Brüks-u št. 876 (Češko.) 329

Velik slikan cenik z nad 1000 slikami pošlje se vsakemu zastoj in franko,

Sadjerejci pozor!

Visokodebelni cepljaki za namizno sadje, kakor tudi sadje za prešati, se prodajo po sledečih cenah.

Jabolčna drevesca (približno 5 cm debela) po 1 K — h

Najfinejša 1 „ 40 „

Hruškova drevesca 1 „ 20 „

Izbrana hruškova drevesca 1 „ 60 „

Naslov: Gutsverwaltung Mahrenberg.

431

Franz Kaiser, Ptuj,

veleposestnik vinogradov, trgovec z vinom in žganjarnica.

Priporočam mojo bogato zalogo vsakovrstnega žganja, kakor tropinovec, slivovko, droženko, brinjovec in vsakovrstno rosogljijo.

Pri moji novi žganjarnici v hramu tik moje prodajalnice žganja lahko postavijo cenjeni odjemalci svoje voze. Ako se primeroma dovolj veliko kupi, sem pripravljena, povrniti tudi stroške mitnice (maute).

Pismena naročila se vestno in točno izvršujejo.

Vzorci (muštri) so vsak čas na razpolago.

Kdor potrebuje vino, temu priporočam mojo bogato zalogo vsakovrstnih vin.

227

6 mesecev na poskus 330

8 mesecev na up! Celo zastonj!

in drugih takih reklam moja svetovno znana tvrdka ne potrebuje, da hvali svoje ure. Jaz pošiljam že več let

k največji zadovoljnosti

mojih odjemalcev moje amerik. antimagnetičnega sistema

Samo 2 gold. z verižico in futeralom.

Roskopf patent-anker remonter-uro št. 99

z plombo.

v črnem imit. železnem ali niklastem okrovu, z patent cifrenico, 36 ur idoča, 3 leta garancija, v futeralu iz jelenja, z niklasto verižico in privezkom za 2 gold., 3 ure 5 gold. 75 kr., 6 ur 11 gold. 25 kr. Ista ura z dvojnatisim pokrivačem 3 gold. 40 kr.

Sistem „Roskopf“-ure, zelo po ceni, kako take povsod urarji in trgovci prodajajo, ena 1 gold. 50 kr.

Denar nazaj! ali zamenjanje če se ni poškodbe tudi po 6 mescih

Posiljanje po poštnem povzetju ali če se denar prej vpošlje od

Prve tvrdke ur

HANNS KONRAD

v Brüksu št. 876 (Česko)

c. k. sodnijsko zaprisežen cenilec.

Odlikana z c. k. orlom, zlatimi in srebrnimi medaljami, in 100.000 pohvalnimi pismi iz vseh krajev.

Ceniki z čez 1000 slikami pošljejo se na zahtevo zastonj in franko.

Hans Wouk, trgovec v Poljčanah (kolodvor)

priporoča svojo bogato zalogo blaga za možko in žensko obleko in različno platneno blago in gotove ženske in možke obleke.

Potem sladkor, moko itd.

Kupuje po najvišjih cenah jajca, maslo, vsakovrstne deželne pridelke itd.

Na prodaj ima tudi 40 štartinjakov dobrega poljčanskega vina.

228

Razpošiljava solid. čeških glasbil

po zelo nizkih fabriških cenah. Pri izviru kupi se naj bolj.

Glasom mojih pošiljavnih pogojev je naročevalec b. rizike, ker je zamenjava dovoljena ali se vrne den. Gosle za šolarje že za gold. 2.80, 3.—, 3.50, 4.—, 5.—, 6.—, Koncertne gosle za gold. 7.—, 8.—, 10.—, 12.—, gosle za orkestre z močnim glasom gold. 14.—, 18.—, 20.—, Solo-gosle gold. 25.—, 30.—, 40.—, 60.— in 80.—, I. za gosli po kr. 50, 60, 80, gold. 1.—, 1.50, 2.— in dalje. Pikole in piščalke lepo izdelane po kr. 50, 80 in go 1.—, 1.50, 2.— in dalje. Klarineti, najfiniše izdelani gold. 4.50, 5.—, 6.—, 7.— in dalje. Posiljanje po poštno povzetku ali če se denar prej pošlje po Erzgebirgisch Musikversandhaus

Hans Konrad v Brüksu št. 876 (Česko)

Cenik z čez 1000 slikami pošilja se vsakemu na zahtevo zastonj in franko